

[Erlendsson.]

Hvad der er vigtigt for at rimeliggøre skattemæssige forhold for underskudsvirksomheder, har vi samlet i 3 punkter.

1. Underskuddet bør kunne fremføres i 5 år i stedet for i 2 år. Det ser det nu ud til at man vil gennemføre.

2. Negativ skattepligtig indkomst skal kunne modregnes i tidligere års positive skatteindtægt.

3. Vi mente også dengang i oktober 1975, at modregningsreglerne også måtte gælde i forhold til kapitalvindingsskat.

Disse forslag blev dengang jordet af det store flertal, og typisk var følgende udtalelser fra hr. Ømann fremsat ved tredje behandling den 1. juni 1976 – Folketingstidende 1975–76, sp. 10754 – hvor han sagde, ligesom han sagde i dag for øvrigt:

»Sandheden er jo den, at der ikke er behov for disse fremføringsregler af underskud i videre omfang, end vi allerede har dem, og det hænger simpelt hen sammen med, at der gives mange, mange reguleringsmuligheder, som gør, at man kan placere sine underskud, sin indkomst, sin skattebetaling, akkurat som man vil. Derfor synes jeg, man skulle holde op med denne usaglige jamren.«

Det samme sagde hr. Ømann i dag næsten ordret, og det er jo et tydeligt udtryk for den manglende erhvervsforståelse, som vi finder i de partier, som ligger yderst til venstre her i salen.

Vi er glade for, at skatteministeren nu har fremsat det forslag, der i alt væsentligt dækker også det forslag, jeg nævnte under punkt 1: at underskud bør kunne fremføres i 5 år i stedet for i 2 år. Men vi kommer alligevel med vort eget forslag, fordi det er mere vidtgående, og vi er glade for, at de konservative og centrumdemokraterne har villet være medforlagsstillere.

Til hr. Knud Jespersen har jeg ikke stort andet at sige end det, jeg sagde til hr. Steen Folke. Jeg ventede ikke, at hr. Knud Jespersen skulle kunne forstå, at bevarelsen af arbejdspladser er en vigtig opgave, og at dette mål ikke nås gennem skatteflåning af de personer, der skaber og opretholder arbejdspladserne. Det er de sædvanlige betragtninger, vi hørte fra hr. Knud Jespersens side, at man vil overføre provenutab til lønmodtagerne og befri millionærerne. Det er der jo overhovedet ikke tale om. Der er tale om, at man bevarer ar-

bejdspladser for lønmodtagerne, som ellers ville gå tabt.

Jeg er glad for, at kristeligt folkepartis ordfører vil være med til at se nærmere på forslaget i udvalget, og håber, at det vil føre til en positiv indstilling.

For venstres ordfører, hr. Aksel Pedersen, som jo også var overvejende positiv, vil jeg ønske det samme. Jeg gør opmærksom på, at da vi sidst behandlede forslaget, udtalte hr. Jens Foged på venstres vegne, at det ville være rimeligt med en 2 års tilbageføring, og det standpunkt håber jeg at venstre vil tage ved den endelige afgørelse.

Med hensyn til de administrative konsekvenser vil jeg bare sige til hr. Kampmann, at sådanne forslag har jo kunnet gennemføres i adskillige lande. Vi har nævnt i bemærkningerne til vort forslag, hvilke disse lande er.

Ellers tror jeg ikke, der er noget, jeg har glemt at kommentere. Det skulle måske lige være dette med sprogbrugen. Her kunne jeg måske sige: tempora mutantur, nos et mutantur in illis, og det betyder jo, at tiderne forandrer sig, og vi forandrer os med dem. Derfor kan den sprogbrug, man nu anvender, måske støde lidt i forhold til det, som de ældre partier her i tinget bruger. Men hvis man vil se tilbage i folketingets forhandlinger, fra dengang socialdemokratiet var nyt, tror jeg, at man ikke vil synes, at det sprog, vi i almindelighed bruger, er så forfærdelig slemt. Det siger tingene tydeligt, og det gjorde socialdemokratiet også, dengang det var et ungt parti.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for den positive modtagelse af regeringens forslag, en tak, der omfatter et flertal af partier. Jeg noterede mig også, at der var enkelte ordførere, der tog afstand også fra dette forslag.

Jeg vil gerne sige til hr. Erlendsson, der som ordfører for forslagsstillerne kører argumentationen på, at dette med tilbageførsel af underskud skulle bevare arbejdspladser, der ellers ville gå tabt. Denne argumentation var meget interessant, samtidig med at det, der er de store argumenter i sagen, har været, at Norge har en tilbageførselsadgang. Norge har en tilbageførselsadgang for virksomheder, der ophører, altså ikke for virksomheder, der bevares som arbejdsplads. Det synes jeg nok er værd at notere sig, når man som et stærkt argument